

POBLISKI PRZELOT MASYWNEJ ASTEROIDY. "ROZMIARY DUŻEGO OKRĘTU"

Zaobserwowana po raz pierwszy w lipcu 2010 roku planetoida 441987 (2010 NY65) figuruje w rejestrze potencjalnie groźnych dla Ziemi obiektów kosmicznych monitorowanych przez system wczesnego ostrzegania NASA. Wyróżnia się na tle wielu innych wpisów na tej liście swoimi okazałymi gabarytami. I jak wynika z jej parametrów orbitalnych - właśnie mija nieopodal Ziemię.

Perygeum planetoidy 441987 (2010 NY65) - czyli punkt jej aktualnej orbity znajdujący się najbliżej Ziemi - przypadło w odległości ok. 10 razy większej niż dystans Ziemia-Księżyc. Choć w skali kosmicznej to odległość bardzo mała, nie ma jednak powodów do obaw. Mimo, że naukowcy zaliczają to ciało do tzw. potencjalnie niebezpiecznych planetoid, to zapewniają, że dla Ziemi nie stwarza ono zagrożenia. Ich zdaniem jednak, asteroida niewątpliwie może budzić respekt swoimi rozmiarami.

Szczegóły na temat charakterystyki jej przelotu ujęto w zestawieniu publikowanym [na stronie internetowej](#) Center for Near Earth Object Studies, działające w ramach NASA Jet Propulsion Lab. Wiadomo z niego, że planetoida 441987 (2010 NY65) została odkryta 14 lipca 2010 roku w ramach projektu WISE. Jej okres obiegu dookoła Słońca jest prawie taki sam jak Ziemi, wynosi niecałe 366 dni. Z kolei dookoła swojej osi obraca się raz na pięć godzin.

Pokaźne rozmiary (według oszacowań, od 140 do nawet 310 m średnicy) i relatywnie bliskie punkty przecinania się orbit z Ziemią skłoniły specjalistów ośrodka NASA JPL do zaliczenia obiektu do grupy tzw. potencjalnie niebezpiecznych planetoid (ang. Potentially Hazardous Asteroid, w skrócie PHA). Aktualnie najbliższe położenie masywnej asteroidy względem Ziemi było spodziewane na 24 czerwca o godz. 8:44 polskiego czasu.

Czytaj też: [Obrona planetarna NASA. Przed obcymi i planetoidami](#)

Podobne przeloty są codziennością dla naszej planety, jednak zwykle mijają nas zdecydowanie mniejsze planetoidy - te na tyle duże, by je skutecznie śledzić należą do szerszej grupy obiektów zwanych NEO (Near-Earth Objects - „obiekty bliskie Ziemi”). Jeśli jakkolwiek niewielki kosmiczny okruch trafi w Ziemię, to zwykle ulega spaleni w atmosferze, co obserwujemy jako meteor lub bolid, zwany potocznie „spadającą gwiazdą”. Gdy obiekt jest na tyle duży, że przetrwa lot przez atmosferę, uderza w powierzchnię planety, tworząc krater, w pobliżu którego można potem znaleźć odłamki kosmicznej materii w postaci meteorytów.

Najbardziej znanym kraterem meteorytowym w Polsce jest Morasko na terenie Poznania. Został prawdopodobnie utworzony na skutek upadku rozdrobnionego meteoru kilka tysięcy lat temu (aczkolwiek istnieją też hipotezy, że meteoryt powstał jednak zdecydowanie bliżej naszych czasów). Obecnie znajdują się w okolicy kolejne fragmenty meteorytów. W ostatnich latach udało się nawet

znaleźć okazy o wadze blisko 300 kg.

Czytaj też: [Meldunek o bliskim przelocie dwóch okazałych planetoid](#)